

Sygn. akt IV CZ 35/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSA Andrzej Niedużak

w sprawie z powództwa F. K.

przeciwko Gminie B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 czerwca 2012 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim

wyroku Sądu Okręgowego w .

z dnia 25 stycznia 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 25 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w T. zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty postępowania w kwocie 1200 złotych, opierając się na treści art. 98 k.p.c. Wskazał, że nie znalazł podstaw do zastosowania, przy orzekaniu o kosztach postępowania, art. 102 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów postępowania złożył powód, wnosząc o jego zmianę oraz orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazał, że Sąd wadliwie uznał, iż w sprawie nie znajduje zastosowania art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Skarżący podniósł, że Sąd opierając się na treści art. 98 k.p.c. i orzekając o kosztach postępowania, naruszył art. 102 k.p.c., wskazując, iż w sprawie występują szczególnie uzasadnione okoliczności, które uzasadniają odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania. Przywołany przez skarżącego przepis, istotnie przewiduje wyjątek od – odnoszącej się do obowiązku rozliczania kosztów postępowania - zasady odpowiedzialności za wynik procesu i pozwala na odstąpienie od niej „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Fakt ich nastąpienia (bądź braku) podlega ocenie sądu orzekającego w jednostkowym przypadku, także na tle całokształtu rozpoznanej sprawy.

Sąd ustalił stan majątkowy powoda, w tym posiadany przez niego majątek (nieruchomości, ruchomości) oraz stałe osiągnane dochody. Na podstawie tak ustalonego stanu majątkowego powoda uznał, że brak jest podstaw do zastosowania względem niego wyjątku, o którym mowa w art. 102 k.p.c., i z taką oceną należy się zgodzić. Należy bowiem przypomnieć, że odpłatność wymiaru sprawiedliwości stanowi regułę, od której art. 102 k.p.c. jest wyjątkiem. Powód nie znajduje się w sytuacji majątkowej, która uzasadniałaby zastosowanie względem niego tego wyjątku.

Z uwagi na powyższe, postanowienie Sądu Apelacyjnego odpowiada prawu, a zatem Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., orzekł jak w sentencji.

